

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy Katowice-Wschód w Katowicach Wydział IV Karny w składzie

Przewodniczący: SSR Małgorzata Mikusińska

po rozpoznaniu bez udziału stron

na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2013 r.

sprawy M. M.

obwinionego z art. 127 § 1 k.w.

w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania

postanawia:

na podstawie art. 59 § 2 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. odmówić wszczęcia postępowania przeciwko M. M. (M.) obwinionemu o wykroczenie z art. 127 § 1 k.w. polegające na tym, że w dniu 06 czerwca 2013 r. około godziny 11:00 w K. na ul. (...) będąc pracownikiem firmy PARK- (...) samowolnie użył cudzej rzeczy ruchomej tj. pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), poprzez nieuprawnione założenie blokady na koło tego pojazdu, uniemożliwiając tym samym jego swobodne dysponowanie przez I. S. wobec uznania, iż czyn ten nie zawiera znamion wykroczenia;

UZASADNIENIE

Komenda Miejska Policji w K. złożyła wniosek o ukaranie M. M. za czyn z art. 127 k.w. zarzucając ww., iż w dniu 06 czerwca 2013 r. w K. na ul. (...), będąc pracownikiem firmy PARK- (...) samowolnie użył cudzej rzeczy ruchomej poprzez nieuprawnione założenie blokady na koło samochodu marki O. (...) o nr rej. (...).

Sąd zważył, co następuje:

Warunkiem do uznania, iż doszło do popełnienia czynu zabronionego ustawą jest wypełnienie wszystkich wskazanych przepisem znamion. Stąd też wykluczenie jakiegokolwiek ze znamion czynu zabronionego wyłącza możliwość uznania jego zaistnienia.

Przedmiotem ochrony wykroczenia z art. 127 k.w. jest własność i posiadanie rzeczy. Odpowiedzialności za ten czyn podlega ten kto samowolnie używa cudzej rzeczy ruchomej. Wykroczenie to można popełnić tylko przez działanie i ma ono charakter materialny.

Wskazane wykroczenie w doktrynie określa się wobec ukierunkowania działania sprawcy na cudzą rzecz ruchomą jako podstawową odmianę tzw. kradzieży używania (furtum usus), różniącą się od kradzieży zwykłej tym, że sprawca nie ma zamiaru przywłaszczenia tej rzeczy tylko użycia jej, skorzystania z niej, następnie z zamiarem jej oddania.

Jak podkreśla się jednocześnie w literaturze – szczególnym typem kradzieży używania jest ujęte w art. 289 § 1 k.k. przestępstwo zaboru w celu krótkotrwałego użycia cudzego pojazdu mechanicznego (por. L. Gardocki, Prawo karne, s. 306; A. Marek, Prawo karne..., s. 552). Co za tym idzie, przestępstwo z art. 289 k.k. stanowi względem art. 127 k.w. lex specialis, tym samym wykluczając z zakresu przedmiotu zamachu tegoż wykroczenia cudzy pojazd mechaniczny. Już z tego względu wykluczyć należy (wobec każdorazowego wskazania jako przedmiot zamachu właśnie pojazdów mechanicznych) możliwość przypisania działaniom obwinionego znamion wykroczenia z art. 127 kw.

Następnie wskazać trzeba na fakt, iż strona podmiotowa wykroczenia z art. 127 § 1 k.w. obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru. Zatem możliwość przypisania sprawstwa pozostaje uzależniona od tego, czy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce go popełnić (zamiar bezpośredni) albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (zamiar ewentualny).

M. M. jest zatrudniony w firmie PARK- (...), gdzie wykonuje wskazane wnioskiem o ukaranie czynności, a to w ramach obowiązków pracowniczych określonych przez pracodawcę. W tych okolicznościach nie sposób obwinionemu – jako pracownikowi, który działa w zaufaniu do pracodawcy i wydawanych przez niego poleceń, a nadto czyni to będąc przekonany o prawidłowości zleconych czynności przypisać towarzyszenia udokumentowanym wnioskiem o ukaranie zachowaniu ich umyślnego zamiaru.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż zachowanie M. M. nie wypełnia znamion zarzucanego mu wykroczenia, co więcej pozostaje ono prawnokarnie obojętne. Zdarzenie będące przedmiotem postępowania w ocenie Sądu winno być ewentualnie rozpatrywane wyłącznie na gruncie cywilnoprawnym.

Zgodnie z art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion wykroczenia. Powyższe zgodnie z dyspozycją tego przepisu rodzi na obecnym etapie postępowania konieczność wydania decyzji o odmowie wszczęcia postępowania.